

PATÓCS LÁSZLÓ

Ércsel mért életek

Szereplők

DOKTOR, negyvenes terapeuta

SHAW, harmincas évei elején járó, katonai kiképzésben részesült biztonsági

ANIKÓ, huszonéves egyetemista, balerina

PÉTER, kibukott egyetemista, szárnysegéd, rapper

ERNA, negyvenes évei végén járó üzletasszony

IRGALMAS FRANCISKA, a Boldogasszony Iskolanővérek rend húszas évei legelején járó apácája

TAMÁS, egyetemista, vállalkozó, szívtipró, de főleg halott

EGY HÁZASPÁR

ÚJSÁGÁRUS

UTCASEPRŐ

A PARKBAN SÉTÁLÓ ÉS NÉZELŐDŐ EMBEREK

A színpad elején Tamás holtteste, enyhén körbelocsolva művérrel, a közepében egy nagy sporttáskával. Mögötte egy-egy széken ül Anikó, Irgalmas Franciska, Erna és Péter. Trent Reznor és Atticus Ross The Brick című száma szól, miközben bejön Shaw bő egyenruhában, egyenköpenyben. Anikó színpog, a könnyeit törölgeti, és sírástól elfojtott hangon Tamás nevét mantrázza. Irgalmas Franciska rózsafüzérrel a kezében félhangosan a Miatyánkot mondja, Pétert nem igazán érdekli az egész, flegmán rapszövegeket nyökög ki magából, Erna a szemüvege szárát rágja, le-lepillant a széke melletti aktáskára, idegesen matat a telefonján. Megjelenik mögöttük Shaw, kimérten, tiszteletet parancsolóan közelít hozzájuk. A tekintete elidőz a hullán, utána kikapja Anikó kezéből a zsebkendőt, keresztet vet Irgalmas Franciska előtt,

leüti a micit Tamás fejről, feldönti Erna aktatáskáját. Bejön a Doktor, Shaw megáll a széksor mögött, a zene elhalkul.

DOKTOR *(kimérten és alaposan végigpásztazza a székeken ülőket, miközben a mobilján beszélget valakivel. A telefonba beszél)* Nehéz megmondani. Láthatóan súlyos traumát éltek át... Páran megjártsszák, hogy semmiről se tudnak, de megkockáztatom, hogy a szívük mélyén tisztában vannak a helyzet komolyságával, és előbb-utóbb megnyílnak. Leszámítva a rappert, neki talán valóban nincs fogalma arról, miért ül itt... Esetleg meg tudná mondani, hogy van-e bármi új fogódzó? Értem, ez is megérne egy misét *(Irgalmas Franciska ekkor rápillant, de azonnal lesüti a szemét, és tovább mormolja a Miatyánkot, a doktor rövid szünet után folytatja)*, és ne feledje, hogy márciusban se működtek a kamerák, ha érti, mire célok... Talán könnyebb, mint a múltkori, akkor mégiscsak tizennégy félhülye focistát kellett beszélgetnem, mostanában is velük álmodom... Jó, eltört öt térd, kiestek a bajnokságból, de mégse Shaw-t kellene mind ezért okolni. *(Shaw megropogatja az ujjait, az arcára nosztalgikus öröm telepedik, elmosolyodik)* Rutinfeladat, bár én most úgy érzem, hogy erős túlzás volt behozni a hullát...

ANIKÓ *(nem törődve a Doktorral felordít)* Jajj, Tamás, ki tette ezt veled? Mit csináljak most a repülőjegyekkel?! Mi lesz így a Bahamákkal?! Iste-neem...

Isten neve hallatára Irgalmas Franciska keresztet vet, Shaw pedig azonnal Anikó széke mögé lép, és már a nyakán van a keze, amikor a Doktor egyetlen kézmozdulatára visszahúzza az ujjait Anikó torkáról.

DOKTOR *(továbbra is a telefonba)* Hogy? Nem, korántsem. Sosem lesz már egy illatozó rózsacsokor, de elviselhető a szaga. Négy doboz Axe-ot fúj-tunk rá, mint a múltkor. No, az sokkal büdösebb, mint a holttest, a számlát természetesen küldöm. Megmondaná, hogy kinek az ötlete volt a disznó-vér... *(Anikó most hangosan sírni kezd, de Shaw fejmozdítására ismét elhallgat, magába fojtja a könnyeit)* Unprofesszionális hozzáállás volna megtip-pelni az eredményt, estig megkapja írásban a véleményemet. Kérhetek annyit, hogy elküldje az esetleges újabb részleteket? Remek, köszönöm!
ERNA *(idegesen)* Kérem, meg tudná mondani, hogy meddig tart ez a kis

szeánsz? Hat óraker munkavacsorám van, és nem szeretnék elkés...

ANIKÓ *(még idegesebben a szavába vág)* Kicsit korai az a hat óra a vacsorához, te utolsó kiba... *(Shaw hirtelen elindul felé, de a Doktor egy újabb kézmozdulattal leállítja. Anikó látványosan magába roskad)*

DOKTOR *(elemeli a mobilt a fülétől, a legnyugodtabb hangon folytatja)* Kedves Anikó, kedves Erna, nincs okuk az aggodalomra, ez a kis csevegés mindannyiunk érdeke. Ígérem, a lehető leggyorsabban befejezzük, csupán még egyszer át kell beszélünk a pénteki történéseket. Szomorú, mélységesen szomorú mindaz, ami történt...

PÉTER *(nem igazán tudja, hol van)* Tanár úr, kimehetek a mosdóba csavar... izé, sza... vagyis hogy mosdózni?

ERNA *(flegmán)* Hát most még ez a hülye füves füttyi is rabolja az időmet! Szarj magad alá! Értsék meg, hogy a nyakunkon a következő gazdasági válság, a pekingi tőzsde már bezárt, egy vagyont vesztettem, amióta itt ücsörgök. És valaki mondja már meg, ki volt ez a hulla?

IRGALMAS FRANCISKA *(halkan, maga elé)* Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok a szelídek, mert ők örökl...

DOKTOR *(Irgalmas Franciska szavába vág, mindenkit ignorál)* Ahogy az előbb mondtam, végtelenül szomorú az eset. Arra kérnék mindenkit, adjuk meg egymásnak és szegény Tamásnak a tiszteletet. Most az a legfontosabb, hogy meghallgassuk egymást, mert csakis úgy dolgozhatjuk fel ezt a tragédiát, ha...

ERNA *(a flegmasága lassan idegességbe hajlik)* Sírhatunk itt napestig, és nekem van a legtöbb okom a sírásra, a Dow Jones nyitását már úgyse tudom elérni...

PÉTER *(még mindig nem tudja, hol van)* Hé te, asszony, van egy kis apród? *(A sebében kotorászik, elővesz egy százdinárost és egy zacskót, aminek az alján dohánymaradék van)* Még tizenkét ilyen kék, és újból előnt a boldogság...

IRGALMAS FRANCISKA *(maga elé)* Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa, elszenvednek minden üldöztetést, gyalázást és gonosz hazugságot az igazságért, mint Jézus követői.

ANIKÓ *(nyugalmat próbál erőltetni a hangjára)* Rendben. Mik az instrukciói, doktor úr?

DOKTOR (*továbbra is higgadt, profi hozzáállással*) Talán azzal kellene kezdenünk, hogy mit gondolnak, miért hívták ide magukat? A professzionális lelki segítségnyújtás a szakterületem, de az eredmények eléréséhez teljes őszinteség, kölcsönös bizalom és a lelki kapuk szélesre tárása szükséges. Ígérem, mindannyiukat meghallgatom, és nem ítélek, csupán segítek. Ha úgy érzik, hogy nem tudják szavakba önteni azt, amit érznek, esetleg félnek, hogy továbbadom a hallottakat, emlékeztetném önöket az orvosi titoktartásra.

ERNA (*gúnyosan*) Felebaráti segítség? Lelki kapuk? Titoktartás? Persze! Én meg gyermekélelmeztetési alapnak utalom az év végi bónuszomat. Talán nem épp a rendőrséggel tetszett beszélni a bejövetelekor? Miért nem mindjárt hazugságvizsgálóra kötnek? Nem ismerem ezt a hülyét itt a földön, hogy rohadna meg! (*Kalimpál a lábával, megpróbál belerúgni a hullába, de nem éri el*) Engem senki se keverjen bűnügyekbe! Nincs időm tárgyalásokra járni, és az üzletnek is árt. Azoknak a hülyéknek is mondtam, hogy semmit sem tudok az esetről, csak átsétáltam a parkon, de hát beszélhetsz te a fakabátoknak, 120 dináros órabérért tuti nem valami északombájnok dolgoznak az állományban.

DOKTOR Kedves Erna, önt is meghallgatjuk, de én azt javaslom, hogy először adjuk a szót Anikónak. Ő az elhunyt Tamás párja volt, ha nem tévedek, ugye?

PÉTER (*végigméri Anikót, és megszólítja*) Helló, Peti vagyok, van egy kis papírod?

ANIKÓ (*Petihez, hidegen*) Kussolj, Peti.

PÉTER (*Anikóhoz*) Ki az a Peti? Jaaa, hülye vagyok. Éééén, hehehe. Érted, én...

ANIKÓ (*A Doktorhoz*) Nem, nem jártunk, Tamással csak közeli barátok voltunk.

ERNA (*gúnyosan*) Értik, közeli barátok. Ahogy végignézek rajtad, biztosan nagyon sok közeli barátod lehet, akik közeli barátságot ápolnak a feszes kis melleiddel meg a deszka hátsóddal. Még egyszer megkérdezem, miért kell nekem itt ülnöm ezekkel a hülyékkel? Én tehetek arról, hogy az irodám pont a park mellett van? Nézzék, kismillió hívást kellene elintézniem, itt részvények, értik, *részvények* forognak kockán. (*A Dok-*

torhoz) Drága doktor úr, mit szólna, ha mondjuk kitalálnánk egy fájdalommentes, de kölcsönösen jövedelmező megoldást? Önt befizetném egy pár hónapos kanadai szakmai útra, a füves fűtyinek intézhetnék pár téglányi jamaicai szárított parét, ez a kurva balerina, legyen bármennyire is prosti, pedig kaphatna egy bérletet a párizsi balettbe, a szent szűz számláján meg elfeküdhetne bő félévnyi perselypénz, nehogy már a semmiért koptassa az ujjait a rózsafüzéren. És ugye Jézus sem csak kenyéren élt...

Shaw Erna széke mögé áll, nem veszi le a szemét róla.

PÉTER (*erre már felfigyel*) Végre egy kis monetáris földrajz! Ezt a nyelvet én is beszélem. Naná, passzold, totál deal! (*Bizonytalanul*) Esetleg kimehetnék sza... szóval hogy a végére?

ANIKÓ (*Ernához*) Dugd föl magadnak a bankkártyádat, mégiscsak egy ember haláláról van most szó! (*Sír*)

IRGALMAS FRANCISKA (*maga elé, nem nézve a többiekre*) Üdvözlégy, Mária, kegyelemmel teljes! Az Úr van teveled. Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus...

DOKTOR (*Ernához*) Sajnos ez most nem opció, Erna. (*Anikóhoz*) Anikó, megosztaná a Tamással folytatott barátságuk részleteit szerény kis tár-saságunkkal?

ANIKÓ (*tömören el akarja intézni*) Ismertem. Megittunk egy kávét. Néha felhívott. Semmi különös. Sajnálom, hogy így végezte. Tényleg.

DOKTOR (*a kérdést Anikóhoz intézi, de a hangsúlyából érződik, hogy igazából mindannyiuknak szól*) És elmondaná, hogy miért volt tegnap délután Tamás halálakor a parkban?

ANIKÓ Azért, mert a szökőkúttal szemben van a gyakorlóterem. Jövő vasárnap fellépünk, addig minden nap hét-nyolc órát gyakorolok.

DOKTOR (*elövesz a zsebéből egy jegyzetömböt*) Itt az áll, hogy nem csak úgymond átutazóban volt, hanem (*megköszörüli a torkát, egy pillanatra Irgalmas Franciskára néz, majd visszafordul Anikóhoz*) többen is állítják, hogy az eset előtt már egy órával a szökőkút melletti padon ült. (*Irgalmas Franciska elejti a rózsafüzért, de nem mozdul a székről*)

PÉTER (*igen vészterhes hangon*) Nézze, prof, nekem komolyan ki kelle-ne...

ERNA (*mérgesen*) Szarj már magad alá!!! (*Fel akar pattanni a székéről, de Shaw a vállánál fogva visszanyomja. Ráordít Shaw-ra*) Vedd le rólam a kezéd, te szuka! Beperellek!

DOKTOR (*nyugtató hangon*) Kérem, őrizzük meg a hidegvérünket. Kérem, maradjunk a témánál. És őszintén kérem, tisztelettel beszéljenek az asszisztensemről. Shaw azért van itt, hogy az önök testi épségére vigyázzon.

SHAW (*a Doktorhoz, a többiekéről tudomást se vesz*) Doktor, éhes vagyok, és üres gyomorral nem tudok rendet tartani.

DOKTOR (*észbe kap*) Á igen, bocsánat, Shaw. (*Elővesz egy szendvicset a zsebéből, odaadja Shaw-nak, aki előbb visszaadja Irgalmas Franciskának a rózsafüzért, majd komótosan elfogyasztja a szendvicset*) Anikó, arról is tudok, hogy az önök kapcsolata azért valamivel összetettebb volt, mint ahogy az előbb összefoglalta. Emlékeztetném az őszinteség fontosságára és arra a repjegyre, amit megemlített nem sokkal ezelőtt.

ANIKÓ (*mintha valóban nem emlékezne*) Milyen jegy?

ERNA (*felsőhajt*) Ó, libuskám... Juttassa már valaki az eszébe az első ugatását.

ANIKÓ (*mérgesen Ernára néz, majd a Doktorhoz beszél*) Iiigen, a repjegy. Ajándék volt, nemrég az egyik kávé közben elmondtam neki, hogy közeleg a születésnapom, erre ő: „Pazar, szeretnéd, hogy meglepjelek valamivel?” Mire én: „Á, neee, Tomi, hagyjuk, nem azért mondtam.” Ő: „Ugyan, Ani, ez a legkevesebb.” Én: „Hát jó, de nem árurom el, mit szeretnék.” Tomi: „Pazar, nem fogsz csalódnii.” Ennyi. (*Lemondóan, mintha már elengedte volna a gondolatot*) Két nappal a bemutató után száll fel a gép, de most, hogy Tomi meghalt, szerintem lemondok az utat.

PÉTER (*észbe kap*) Éééj, egyszer egy repülőjegyből csináltam csigát! Senki se szólt, hogy műanyaggal vonják be, két napig fo... szóval, hogy sokáig jártam a végére tőle. Prof, légyszí, egy perc múlva visszajönnék.

DOKTOR Péter, maradjon a helyén, sajnos nem hagyhatja el a termet, a szabályaink szigorúan tiltják. (*Anikóhoz*) Anikó, kötődik még Tamáshoz?

ANIKÓ Eddig se kötődtem hozzá.

ERNA (*gúnyosan*) Csak egy-egy pontotok kötődött, és az se túl hosszú ideig, inkább ütemesen...

Irgalmas Franciska keresztet vet, és ismét elejti a rózsafüzért.

ANIKÓ *(Ernához)* És ahhoz neked meg mi közöd, te szottyadt vén...
(Nem tudja befejezni, mert Shaw hátulról befogja a száját)

DOKTOR *(ravasz tekintettel, de a hangjában nyugalommal)* Kedves hölgyeim, apró, de fontos lépéseket tettünk előre, viszont nem szabad, hogy mindez elkapasson minket. *(Felír pár szót a noteszébe, és felolvas az ott található jegyzetekből)* Anikó, kérem, elmondaná, hogy az ön emlékei szerint mi történt pénteken a parkban? Itt az áll, hogy az elmúlt egy hét minden napján összefutottak a szökőkút mellett, átsétáltak a Rózsa kávézóba, majd Tamás elkísérte a balett-terembe, utána pedig hazavitte autójával. Igaz ez?

ANIKÓ *(kissé bizonytalanul)* Neeem?! Nem, nem, nem igaz!!! *(Szomorúan)* Csak pár kávé volt, azt se tudom, mivel foglalkozott. Jó, mondjuk sejtettem, hogy van pénze, de csak az utalásaiából. Drágám, szereted a gyémántot? Picinyem, olyan jól mutatna a csuklódon egy arany karkötő! Édesem, szeretnél egy kabriót, biztosan izgatóan lobogna benne a hajad. *(Elcsukló hangon felelsz)* Igen, lehet, hogy valóban igaz! Most örül? Nekem minden pasi ilyeneket mond, honnét kellett volna tudnom, hogy ő komolyan is gondolja?

ERNA *(magabiztosan)* Idióta, ahogy mondtam...

DOKTOR *(Ernához)* Erna, kérem, önre is sor kerül majd. *(Anikóhoz)* Köszönöm, látja, ha összedobjuk, amink van, akkor töretlenül haladunk. Most pedig, Anikó, arra kérem, mondja el, mi történt tegnap délután a parkban. Látott-e esetleg valakit tegnap az itt jelenlévők közül? *(Üzenetet kap, elolvassa, majd ismét Anikóhoz fordul)* És kérem, azt se felejtse ki, hogy taxit szeretett volna hívni.

ANIKÓ *(összeszedi magát, elgondolkodik, majd belekezd)* Rendben, hát akkor nézzük. Jóval a balettóra előtt értem a padhoz, Tamás azt írta, hogy késik pár percet, hirtelen elintéznivalója akadt. Jólesett a lazítás, ugyanis az egész estét készüléssel terveztem tölteni. Sütött a nap, kósza bárányfelhők futkostak az égen, gyerekszivaj meg kutyaugatás töltötte meg a parkot.

I. közzjáték

Miközben Anikó belekezd a délután elmondásába, a szín átalakul. Tamás felkel a padlóról, a Doktorral, Ernával, Shaw-val, Irgalmas Franciskával és Péterrel együtt kimegy. Anikó leül egy padra, várja Tamást. Megjelenik a színen egy újságosbódé az újságárussal. Egy házaspár babakocsit tologat, egy utcaseprő pedig szemetet szed, a leveleket söpri. Megszólal Csajkovszkij Hattyúk tavának a Hattyú-téma című szerzeménye.

ANIKÓ (a Doktorhoz, illetve a közönséghez, az említésre kerülő szereplők lehetőség szerint követik az elhangzottakat) Ültem a padon, a pliéimre fókuszáltam, mostanában sokat fáj a lábam. Sehol se láttam Tamást, csak Péter sétálgatott a közelben. Ő mutatott be Tamásnak, régóta tudom, hogy amolyan szárnysegédként együtt dolgozik velem, gondolom, jó pénzért segített be neki. Pedig Tamás csodálatos személyiség, nem volna szükségem ilyen alakokra. De mindegy is. Feltűnt egy házaspár, nagyon cuki csecsemőt tologattak, gügyögtek hozzá, nem messze tőlünk ültek le. Volt ott egy utcaseprő is, folyton engem nézett, azt hittem, hogy meg akar szólítani, de egyszer mintha Péter leintette volna, hogy ne merészeljen a közelembé jönni. Az újságárus a bódéja mellett cigizgetett, ügyet se vetett rám.

ÚJSÁGÁRUS (fennhangon) A párizsi balett ismét a városban! 13 euró 50 centért láthatod a világ legjobb társulatát. Táncdal Koszovóért! Tessék, tessék, minden sora érdekesség!

HÁZASPÁR (egymásnak) Hát nem édes? Meg kell zabálni! Megbüfizted? Utoljára én tettem tisztába. Ó, bügyübügyübügyü. Nézzenek oda!

UTCASEPRŐ (maga elé) Mi a francért nem tudják különválasztani a fémhulladékot a többitől? Olyan nehéz volna? (Anikó irányába, félhangosan) Ó, hát nézzenek oda!

Feltűnik Tamás, a vállán egy roppant nehéz utazótáskával, kissé imbolyog, nehezen szedi a levegőt. Elhajít egy műanyag kávéscsészét. Leül Anikó mellé.

TAMÁS (nehezen vesz levegőt, visszafogottan köszön Anikónak) Szia, szívem!

ANIKÓ (az eddigi kijelentéseivel teljesen ellentétesen, a hangjában rajongó imádattal vegyülő érdekhangsúllyal köszön vissza) Szia, drágaság! Jaj, mi

van veled? Csak nincs valami baj? Még egyszer köszö a repülőjegyet, nem lehetne-e a téli ünnepekre is meglepni valami hasonlóval?

TAMÁS *(a lehetőségeihez és a kapkodó légzéséhez mérten gyorsan beszél)* Erre majd visszatérünk, de most figyelj rám! Nem maradhatok sokáig, közbejött valami, sietnem kell. Nem tudlak megvárni este, és most se maradhatok sokáig.

ANIKÓ Szívem, inkább pihenj egy kicsit. Segítsek tartani a pénztárcádat?

TAMÁS Hagyjuk a tárcát, fontosabb dolgom is van. *(Erősen nyomkodja a saját mellkasát, láthatóan légzési problémái vannak, a homlokát törölgeti)*

Nagyon figyelj, még ha nem is vagy rá képes! Látod ezt a táskát? Itt hagyom neked, és ha bármi történne velem, helyezd valami biztonságos helyre. Összeakadtam egy örülttel, a fene se gondolta volna, hogy ez történik. *(Átnyújtja a táskát Anikónak, aki az ölébe veszi, de megroppan a súlya alatt)* Most rohannom kell *(megcsuklik a hangja)*, élet és halál kérdése, hogy senkinek se add át a táskát.

ANIKÓ Tomi, minden rendben? Akkor lefűjjuk az éjszakát is?

TAMÁS *(nagyon szenved, összpontosítania kell a szavaira)* Talán egy másik este, talán, ha szerencsénk van.

A színe lassan visszasétál Péter, Erna és Irgalmas Franciska, mindannyian már távolról Tamást és Anikót figyelik.

ANIKÓ És mégis mit kezdjek ezzel? *(Nem fogja fel, amit Tamás mond neki, kissé anyagias hangon tovább kérdezősködik)* Nem volna-e okosabb, ha a tárcádat is nekem adnád? Tudod, ha vészhelyzet, akkor vészhelyzet...

TAMÁS *(egy pillanatra majdnem elveszíti az eszméletét)* Ember, figyelj rám! Ne menj a balett-terembe, hanem fogd ezt a táskát és azonnal ülj taxiba. Hajts a város szélére, bérelj ki egy motelszobát, mihelyt megnyugszik a helyzet, felhívlak.

ANIKÓ *(flegmán)* Hát jó, ha ez a kívánságod. De mégis mi történik?

TAMÁS *(utolsó erejéből beszél)* Csúnyán átverték, iszonyatosan csöbbe húztak. Nézd, ez elég nehéz cucc, palládium, hallottál már róla? *(Anikó elfordítja a fejét Tamásról, és a lassan közeledő Pétert, Ernát és Irgalmas Franciskát figyeli. Tamás továbbra is hozzá beszél, de a hangja vészjósító)* Most ne kérdezd, honnét van és mit akarok veled, csak vidd biztonságos helyre! Nagyon, de nagyon fontos ez mindkettőnknek, érted?

ANIKÓ *(a közeledő embereket bámulja)* Oké, így lesz. Figyi, Tomi, tudnál nekem hívni egy taxit? *(Tamás elveszíti az eszméletét, legurul a padról, meghal. Anikó lassan Tamás ülőhelye felé fordítja a fejét)* Otthon hagytam a mobilomat, és egy számot se tudok fejből, ismersz, mennyire szeleburdi nyuszi tudok lenni. De még egyszer köszi a repjegyet, egy csomó bikini képet küldök majd neked. No, Tomi, hívod már azt a taxit? *(Meglátja Tamás testét a földön)* Tomi? Tomi! *(Sikít, Péter, Erna és Irgalmas Franciska is odaér, körbeveszik a földön fekvő testet, csatlakoznak hozzájuk a többiek is, rendőrért, mentőért kiabálnak. Egy maszkos idegen rohan be a színre, kiragadja Anikó kezéből a táskát és elmenekül)*

Vége az I. közzjátéknak, mindenki visszaül a helyére, a Doktor is visszasétál a színre.

PÉTER *(Anikóra nézve)* Beszarok. *(Anikó kivételével a többiek ránéznek, Péter folytatja)* Már nem úgy, hanem tényleg. Prof, engedjen már ki a szlozira!

DOKTOR *(Péterhez)* Péter, adja meg a kellő tiszteletet, és csak akkor szólaljon meg, ha engedélyt kap rá. Shaw, gondoskodj róla. *(Shaw bólint, Péter mögé áll. A Doktor Anikóhoz fordul)* Látja, nem volt olyan nehéz, ugye, hogy máris jobb.

ANIKÓ *(a Doktorhoz beszél, de mindenkire intézi a szavait)* És ugye azt is megtudom majd, hogy a többiek mit kerestek a parkban Tamás halálakor? *Irgalmas Franciska újból rákezd az Üdvözlégyre.*

ERNA Ugye senki sem hisz ennek a kis cafkának? Én tegnap a park közepében sem jártam.

DOKTOR *(Ernához)* Nyugalom, asszonyom, ön is elmondhatja a szíve bánatát. Egyetlen kérdés: Anikó, biztos abban, hogy mindez így történt?

ANIKÓ *(a Doktorhoz, megszeppenve)* Igen...

DOKTOR *(ismét Ernához)* És Erna, mit gondol minderről?

ERNA Ha én fele annyit hazudtam volna az életemben, mint most ez a „baleribanc”, akkor sosem lesz belőlem igazgató. Még jó, hogy tanúkkal igazolhatom, nem jártam tegnap a parkban.

PÉTER „Baleribanc”, ez jó, besz... Á, hagyjuk, most már mindegy. Prof, ki-mehetek rágyújtani? *(Shaw még közelebb lép hozzá, de mielőtt lefogná, a*

Doktor ismét leinti, Péter pedig nem áll fel a székről. Shaw leveszi Péter fejéről a sapkát, felpróbálja, majd visszat teszi Péterre)

DOKTOR Tehát ön szerint Anikó nem a teljes igazságot mondja?

ERNA Már hogy mondhatná?

DOKTOR Ha nem volt ott Tamás halálakor, akkor honnét tudja, hogy Anikó ferdít a tényeken?

ERNA *(hallgat, hosszan)* Ööö...

ANIKÓ *(gúnyosan)* Hoppá, hoppá, most akkor hogy van? *(Erna ráveti a szemét, de aztán Shaw-ra néz, és inkább a helyén marad)*

DOKTOR *(közelebb lép Ernához, mélyen a szemébe néz)* Erna, kérem, mindannyian kíváncsiak vagyunk arra, hogy ön hogyan emlékszik a tegnapi délutánra. *(A Doktor egy újabb üzenetet kap, elolvassa, majd ismét Ernához beszél)* Én úgy tudom, hogy a gyerekeit játszóházba vitte, és csak utána jelent meg a szőkökútnál...

ERNA *(meglepődve)* Gyerekek? Nekem arra nincs időm. Milyen gyerekek?

ANIKÓ *(félvállról)* Még szerencse, szegény csemeték...

ERNA *(mérgesen, Anikóhoz)* Elhallgass, cafka!

ANIKÓ *(felpattan, elindul Erna felé)* Majd adok én neked cafkát meg gyereket, te rusnya... *(Shaw középük lép, mindketten jobbnak látják, ha visszaülnek a székekre)*

DOKTOR Erna, önnek valóban nincs gyereke?

ERNA *(kissé zavartan)* Hát erről csak tudnék...

DOKTOR *(ismét Ernához)* Ebben teljesen biztos? A gyerekei életére esküszik?

ERNA *(idegesebben)* Esküsznék én, de hát nincs mire...

Megszólal a Doktor telefonja, a csengőhang jól hallhatóan kakaskukorékolás. Erna sírni kezd, a Doktor int, hogy ezt fel kell vennie, és pár percig a telefonjára figyel.

DOKTOR *(nyugalmas hangon)* Hallgatjuk, Erna.

ERNA *(továbbra is a könnyeivel küszködve)* Rendben... *(Rövid ideig hallgat, majd összeszedi magát, és elkezd beszélni)* Én nem akartam hazudni maguknak és Tamásnak se, de egyedülálló anyaként nehéz kielégíteni bizonyos szükségleteket, főleg, ha olyasvalamiről gondolkodunk, mint Tamás...

Anikó elkezd kuncogni, majd fokozatosan halk zokogásba csap át. Irgalmas Franciska oda szeretne sétálni hozzá, hogy megvigasztalja, de Shaw egyetlen pillantással visszaparancsolja a székére.

ERNA *(folytatja)* Tamás fél évvel ezelőtt került a cégemhez gyakornokként. Eleinte nem is tűnt fel, de az én koromban már minden apróságot észreveszek, és ő figyelemre méltóan kedves volt, hozzám már régen nem beszélt senki akkora szeretettel, mint ő. Élvezet volt hallani a hangját, a jelenléte bearanyozta a mindennapjaimat. Még azt is elnéztem neki, hogy ennek a kis ribancnak is csomó ajándékot vett.

ANIKÓ *(Ernához, halkán)* Ribanc a te...

ERNA *(folytatja, nem törődik Anikóval)* Tamás a pénzügyeim mellett velem is foglalkozott. Nemrég azt mondta, hogy egy elképesztően jövedelmező üzleti lehetőséget talált, szinte kockázat nélkül száz százalékos hasznot hozhat. Én nem törődöm a kis léptékű dolgokkal, de annyira lelkes volt, hogy adtam neki százezer eurót, láthatóan boldoggá tette, én pedig örültem. Tegnap reggel írt, hogy muszáj találkozunk a parkban. Igen, leadtam a gyerekeket, felugrottam az irodámba, onnét csak pár perc a park. A szökőkút melletti padon vártam.

II. közzjáték

Miközben Erna belekezd a mesélésbe, a szín átalakul. Tamás felkel a padlóról, a Doktorral, Anikóval, Shaw-val, Irgalmas Franciskával és Péterrel együtt kimegy. Erna leül egy padra, várja Tamást. Megjelenik a színen egy újságosbódé az újságáruval. Egy házaspár babakocsit tologat, egy utcaseprő pedig szemetet szed, a leveleket söpri. Megszólal Madonna Material Girl című szerzeménye.

ERNA *(a Doktorhoz, illetve a közönséghez, az említésre kerülő szereplők lehetőség szerint követik az elhangzottakat)* Ültem a padon, a befektetési portfóliómon gondolkodtam, és azon, hogy mi ez a Tamás-féle üzlet. Ha őszinte akarok lenni magammal, akkor az első pillanatban belezúgtam Tamásba. Nem vegyítem az érzelmeket és az üzletet, ez volt az egyetlen kivétel. Nem éreztem lelki-furdalást, és minden olyan nyugodt volt.

Feltűnt egy házaspár, egy irgalmatlanul ronda csecsemőt tologattak, bocsássa meg nekem az isten, de tényleg rusnya volt. Volt ott egy utcaseprő is, úgy éreztem, hogy az aranyórámat figyeli, de kéznél volt a gázsprém, nem először használtam volna. Az újságáros a bódéja mellett cigizgetett, ügyet se vetett rám.

ÚJSÁGÁRUS *(fennhangon)* Ismét béke! 1350 eurós átlagbér. A gazdaság prosperál, Koszovó meg Szerbia része! Tessék, tessék, minden sora érdekesség!

HÁZASPÁR *(egymásnak)* Hát nem édes? Meg kell zabálni! Tisztába tetted? Utoljára én büfiztettem. Ó, bügyübügyübügyü. Nézzenek oda!

UTCASEPRŐ *(maga elé)* Mi a francért nem tudják különválasztani a fémhulladékot a többitől? Egy kis figyelem gazdaságilag is kifizetődne! Az én zsebem sokkal tömöttebb lenne. *(Erna irányába, félhangosan)* Ó, hát nézzenek oda!

Feltűnik Tamás, a vállán egy roppant nehéz utazótáskával, kissé imbolyog, nehezen szedi a levegőt. Elhajít egy műanyag kávécsészét. Leül Erna mellé.

TAMÁS *(nehezen vesz levegőt, visszafogottan köszön Ernának)* Szia, legsze-xibb főnököm!

ERNA *(az eddigi kijelentéseivel teljesen ellentétesen, a hangjában rajongó imádatdal vegyülő érdekhangsúllyal köszön vissza)* Tamás, jesszusom, hogy nézel ki? Kicsapott az izzadság a homlokodon. Le ne betegedj nekem, pótolhatatlan munkaerő vagy, minden tekintetben kiesést okoznál, ha kórházba kerülnél.

TAMÁS *(a lehetőségeihez és a kapkodó légzéséhez mérten gyorsan beszél)*

Erre majd visszatérünk, de most figyelj rám! Nem maradhatok sokáig, közbejött valami, sietnem kell. Változott a terv, nyugodj meg, nem buktuk el a pénzt, csak bonyolultabb a dolog, mint amilyennek elsőre tűnt.

ERNA Bonyolultabb? Ezt hogy érted? *(A kockázat hallatára láthatóan felmegy benne a pumpa)*

TAMÁS Elszámoltam magam. *(Erősen nyomkodja a saját mellkasát, láthatóan légzési problémái vannak, a homlokát törölgeti)* Erna, kérlek, tudom, hogy minden szavamra figyelsz, de most engedd el az irányítást egy időre, és hallgass rám. Látod ezt a táskát? Fogd meg, elég nehéz, de most az idő is számít. Rohanj el velem az irodába, zárd be a széfbe, és hívj

magad mellé védelmet. Összeakadtam egy órülttel, a fene se gondolta volna, hogy ez történik. *(Átnyújtja a táskát Ernának, aki az ölébe veszi, de megroppan a súlya alatt)* Most rohannom kell *(megcsuklik a hangja)*, élet és halál kérdése, hogy senkinek se add át a táskát. Lehet, hogy a széfben se lesz biztonságban.

ERNA Most mégis mi történik? Akkor lefűjjuk az éjszakát is?

TAMÁS *(nagyon szenved, összpontosítania kell a szavaira)* Attól tartok, hogy most az üzlet az első, és az is veszélyben van.

A színre lassan visszasétál Péter, Anikó és Irgalmas Franciska, mindannyian már távolról Tamást és Ernát figyelik.

ERNA Mi van a táskában?

TAMÁS *(egy pillanatra majdnem elveszíti az eszméletét)* Üzleti kockázat. Rakd be a széfbe, fogadj testőröket, hajts a város szélére, bérelj ki egy motelszobát, mihelyt megnyugszik a helyzet, felhívlak.

ERNA *(határozottan)* Rendben.

TAMÁS *(utolsó erejéből beszél)* Csúnyán átverték, iszonyatosan csőbe húztak. Szégyellem magam, ha tudnád, mennyire benéztem, hogy mekkora szégyent hoztam rád. Palládium, nagyjából ötmillió dollárnyi. *(Erna elszörnyed, rémülten a lassan közeledő Pétert, Anikót és Irgalmas Franciskát figyeli. Tamás továbbra is hozzá beszél, de a hangja vészjósló)* Nincs időm a részletekre, rohanj a széfhez! Nagyon, de nagyon fontos ez mindkettőnknek, érted?

ERNA *(Tamáshoz beszél, mérges hangon, közben a közeledő embereket bámulja)* Mi a francba keveredtél, Tamás? Tudod, hogy távol maradok minden gyanús ügytől, ugye? *(Tamás elveszíti az eszméletét, legurul a padról, meghal. Erna lassan Tamás ülőhelye felé fordítja a fejét. Meglátja Tamás testét a földön)* Tamás? Tamás! *(Sikít, Péter, Anikó és Irgalmas Franciska is odaér, körbeveszik a földön fekvő testet, csatlakoznak hozzájuk a többiek is, rendőrért, mentőért kiabálnak. Egy maszkos idegen rohan be a színre, kiragadja Erna kezéből a táskát, és elmenekül)*

Vége a II. köztétéknek, mindenki visszaül a helyére, a Doktor is visszasétál a színre.

ERNA (*gyakorlatias hangon, visszazökkenve az igazgatói magatartásába*) Ez történt, a tőzsdére esküszöm.

PÉTER (*mintha elgondolkodna a hallottakon, de mégsem*) Izé, doktor úr, ha már kitiltott a klotyóról, egy kávéért azért kaphatok?

DOKTOR (*ridegen*) Nem, Péter, sajnos most nem. Az ön élményeire is kíváncsiak vagyunk, mi lenne, ha inkább megpróbálna visszaemlékezni a tegnapi délutánra?

PÉTER (*bizonytalanul*) Én nem hiszem, hogy annyira erőltetni kéne, prof. Tudja, hogy hány spangli van bennem? Több, mint amennyit el tudna képzelni!

DOKTOR (*Péterhez*) Péter, mi lenne, ha azzal kezdené, milyen kapcsolatban volt Tamással?

PÉTER (*töri a fejét*) Spanok voltunk, az biztos. Tamás az a jóképű gyerek, ugye?

ANIKÓ és ERNA (*egyszerre, közönyös, síró hangon*) Itt fekszik előtted, te pöcs...

PÉTER (*meglepődve*) Ááá, szeva, Tamás! Mi a helyzet? Te is kiütötted magad az éjjel, mi? Hehehe. (*Nevet, majd folytatja*) Prof, plíz, egy kávé csak belefér? Legyen már tekintettel Szent Doktor Drére, a marihuána védőszentjére. *Irgalmas Franciska belekezd a Miatyánkba.*

DOKTOR (*üzenet érkezik a telefonjára, elolvassa, majd Péterhez beszél*) Kedves Péter, önnek is meg kell osztania az emlékeit a tegnapi délutánról. Legyen kedves, fogjon bele.

PÉTER (*zavartan, mintha nem lenne teljesen a tudatánál*) Prof, ez nem fog menni. Napi kilenc füves cigi, nincs mit csodálkozni ezen.

DOKTOR (*Péterhez*) Tehát tudatmódosító szerek hatása alatt áll?

PÉTER (*határozottan, de kicsit ködösen*) Naná!

DOKTOR Ebben biztos?

PÉTER Legalább annyira, mint hogy Tupac Amaru már nincs közöttünk, az Isten nyugosztalja.

Shaw rendre szeretné utasítani, de a Doktor idejekorán leinti.

DOKTOR Péter, emlékszik-e arra, hogy ma reggel drogtesztet csinált a rendőrségen?

PÉTER Igen, nem ez volt az első eset.

DOKTOR És arra is emlékszik, hogy a tesztet megismételték, mielőtt a rendőrség ide kísérte a rendelőmbe?

PÉTER Komolyan? Ez nincs meg. Hehehe...

DOKTOR Mindkettő teszt negatív volt, Péter. Kérem, hagyja abba a játékot, és beszéljen nekünk Tamásról.

Péter kínos mosolyt erőltet az arcára, hirtelen megpróbál felpattanni és elfutni, de Shaw pillanatok alatt felrúgja, és visszavonszolja a székre.

PÉTER *(belenyugvón, tiszta tudattal)* Jó, rendben. Tamás a pasim volt, most örülnek?

Mindenki meglepődik, még a Doktor is. Irgalmas Franciska belekezd egy zsoldárba, de a Doktor leinti.

ANIKÓ *(meglepődve)* De hát te hoztál vele össze!

ERNA *(meglepődve)* De hát Tamás nem volt meleg!

IRGALMAS FRANCISKA *(énekel)* Mosd le bűnömet teljesen, és vétkeimtől tisztíts meg engem! *(Shaw közelít felé, Franciska abbahagyja, a rózsafüzért morzsolja)*

DOKTOR Hallgatjuk, Péter.

PÉTER *(összetörve)* Kaphatok most már egy kávét?

DOKTOR *(Shaw-hoz)* Shaw, kérem, hozzon egy kávét nekem. *(Kis szünet után)* És Péternek is.

Shaw kimegy.

PÉTER *(elkezdi a történetét)* Szerettük egymást, régóta, szenvedélyesen. Ő volt a jobbik felem. Mindent megbeszéltünk egymással, és azt is elnéztem neki, ha mással múlatta az időt. Ebben is a segítségére voltam, lásd Anikó. De az utóbbi hetekben valami megváltozott. Igen, ott voltam a parkban, de nem azt csináltam, amit ez a két szipirtyó állít.

III. közzjáték

Minden az előzőekhez hasonlóan történik, most Coolio Gangster's Paradise című száma szól.

PÉTER *(a Doktorhoz, illetve a közönséghez, az említésre kerülő szereplők lehetőség szerint követik az elhangzottakat)* Ültem a padon, és kettőnkön

gondolkodtam. Még az év elején azt mondtam neki, spóroljunk össze egy kis pénzt, költözzünk ki Kubába, ha szeretné, lefoglalom a jegyeket. Nem ellenkezett, úgy éreztem, benne lenne. Úgy határoztam, hogy ismét felhozom a témát a parkban. Minden olyan nyugodt volt, ideális egy új élet megkezdéséhez. A parkban feltűnt egy házaspár, de a baba-kocsiban nem gyerek, hanem egy kutya volt, emlékszem rá, szeretem a kutyákat. Volt ott egy utcaseprő is, tiszta kosz, úgy éreztem, hogy ő szimbolizálja mindazt, amiben most Tamás és én élünk. Meg kellett tisztulnunk, új életet kellett kezdenünk. Az újságárus a bódéja mellett cigizgetett, ügyet se vetett rám.

ÚJSÁGÁRUS *(fennhangon)* Rapháború! Koszovó Szerbia szivi-szivi-szive! Ganja Times – csupa szép és érték! Tessék, tessék, minden sora érdekesség!

HÁZASPÁR *(egymásnak)* Hát nem édes? Meg kell zabálni! Hozd vissza, Bodri, hopp, hopp! Jó kutya, adj egy pacsit!

UTCASEPRŐ *(maga elé)* Neeee, fémhulladék? Most tényleg? Olyan nehéz volna? *(Péter irányába, félhangosan)* Ó, hát nézzenek oda!

Feltűnik Tamás, a vállán egy roppant nehéz utazótáskával, kissé imbolg, nehezen szedi a levegőt. Elhajít egy műanyag kávéscsészét. Leül Péter mellé.

TAMÁS *(nehezen vesz levegőt, visszafogottan köszön Péternek)* Péter, szarban vagyunk. Nagy, nagy, mélységes szarban.

PÉTER *(az eddigi kijelentéseivel teljesen ellentétesen, a hangjában rajongó imádattal vegyülő érdekhangsúllyal köszön vissza)* Csak az számít, hogy együtt vagyunk benne! Mondd, miben tudok segíteni.

TAMÁS *(a lehetőségeihez és a kapkodó légzéséhez mérten gyorsan beszél)* Figyelj rám! Ez most komoly, nem játék. Áll még az az utazási ötlet?

PÉTER Ó, igen, tudtam, hogy benne lennél. Annyira boldog vagyok! *(Péter megsimogatja Tamás arcát, de érzi rajta az izzadtságot)* Tamás, mi van veled?

TAMÁS Erre most nincs időnk, hagyd abba, és figyelj rám. *(Erősen nyomkodja a saját mellkasát, láthatóan légzési problémái vannak, a homlokát törölgeti)* Látod ezt a táskát? Szintiszta palládium van benne, meg se tippelem, mennyit ér, de egy kisebb szigetet kifut. Péter, erre most úgy kell vigyáznod, mint az életedre! *(Átnyújtja a táskát Péternek, aki az ölébe veszi,*

de megroppan a súlya alatt) Most rohannom kell *(megcsuklik a hangja)*, élet és halál kérdése, hogy senkinek se add át a táskát. Nem tudom, mit kellene tenni, sehova se tudod elrejteni.

PÉTER Adjuk fel postán?

TAMÁS *(nagyon szenved, összpontosítania kell a szavaira)* Megint szívtál, baszki! Térj észhez, bajban vagyunk, nagy bajban, érted?

A színre lassan visszasétál Erna, Anikó és Irgalmas Franciska, mindannyian már távolról Tamást és Pétert figyelik.

PÉTER Akkora a baj, mint amikor ahhoz a szerencsétlen Ernához mentél dolgozni?

TAMÁS *(egy pillanatra majdnem elveszíti az eszméletét)* Az semmi volt ehhez képest...

PÉTER *(aggódva)* Istenem.

TAMÁS *(utolsó erejéből beszél)* Csúnyán átverték, iszonyatosan csőbe húztak. Sose szedtek még rá ennyire, és úgy érzem, te is veszélyben vagy. *(Péter elszörnyed, rémülten a lassan közeledő Ernát, Anikót és Irgalmas Franciskát figyeli. Tamás továbbra is hozzá beszél, de a hangja vészjósló)* Nincs időm a részletekre, rohanj, amerre látsz! Nagyon, de nagyon fontos ez mindkettőnknek, érted? Hívlak, mihelyt lehet...

PÉTER *(Tamáshoz beszél, mérges hangon, közben a közeledő embereket bámulja)* Tamás, szeretlek. Bármi is legyen a baj, ketten kikecmergünk belőle, érted? *(Tamás elveszíti az eszméletét, legurul a padról, meghal. Péter lassan Tamás ülőhelye felé fordítja a fejét. Meglátja Tamás testét a földön)* Tamás? Tamás! *(Sikít, Erna, Anikó és Irgalmas Franciska is odaér, körbeveszik a földön fekvő testet, csatlakoznak hozzájuk a többiek is, rendőrért, mentőkért kiabálnak. Egy maszkos idegen rohan be a színre, kiragadja Péter kezéből a táskát, és elmenekül)*

Vége a III. közjátéknak, mindenki visszaül a helyére, a Doktor is visszasétál a színre.

IRGALMAS FRANCISKA *(halkan, maga elé)* Perverzek... Az Isten óvjon titeket önnönmaga haragjától...

DOKTOR *(Irgalmas Franciskához)* Nővérem, már csak önre várunk. Elmondaná, hogy mit keresett tegnap délután a parkban?

IRGALMAS FRANCISKA *(a Doktorra néz)* Nem voltam a parkban. Ki se léptem a zárdából. Több tanú is igazolhatja, és Isten szeme mindent lát. *Megcsörren a Doktor telefonja, üzenetet kap. Elolvassa, felpillant Franciskára, vissza a telefonjára. Még egyszer elolvassa az üzenetet.*

DOKTOR És ki tudná igazolni, hogy végig a zárdában volt?

IRGALMAS FRANCISKA A szerzetesek.

DOKTOR Akik némasági fogadalmat tettek, ugye?

IRGALMAS FRANCISKA Igen, ők. . .

Bejön Shaw, kávét ad Péternek és a Doktornak, mindketten elkezdik szürcsölni.

DOKTOR Franciska, és meg tudja-e magyarázni azokat a fotókat, amiket most kaptam a kapitányságról? Én úgy látom, hogy mintha félreérthetetlen helyzetet mutatnának, Tamás és maga pedig élvezik.

PÉTER, ANIKÓ és ERNA *(egyszerre)* Te is? Az Isten verje meg!

IRGALMAS FRANCISKA *(keresztet vet, nem tagad tovább)* Az esküm megköveteli, hogy az igazat mondjam, és hogy meggyónjam a bűneimet. Képtlen, hogy a szerzetesek ezek után meghallgatnának, maguk pedig nem tudnak feloldozni. *(Egy pillanatra megáll, de rövid szünet után folytatja)* Tamást még ministráns korából ismertem. Nem éreztem iránta semmit, neki kellettem, ezért adtam oda magamat. Számomra Jézus szeretete az első, de ha ez örömet okozott Tamásnak, akkor elégedett voltam.

IV. közzjáték

Minden az előzőekhez hasonlóan történik, most a Jézus Krisztus Szuperstár tetszőleges dala szólal meg.

IRGALMAS FRANCISKA *(a Doktorhoz, illetve a közönséghez, az említésre kerülő szereplők lehetőség szerint követik az elhangzottakat)* Ki akartam lépni a rendből. Tamás a testemet kérte a segítségéért cserébe. Tegnap délután ültem a padon, és azon gondolkodtam, mit tenne Jézus a helyemben. Bő egy éve öröl a kérdés, elfogyott az összes energiám, belefáradtam, és ez tűnt az egyetlen helyes útnak. A parkban minden olyan nyugodt volt, mintha egy pillanatra a Paradicsomban éreztem volna ma-

gam, a madarak csicseregtek, Isten öröme töltötte be a teret. A parkban feltűnt egy házaspár, egy babát tologattak, Noé volt a neve. Volt ott egy utcaseprő is, keresztet vetett, mielőtt a seprőhöz nyúlt. Jó volt látni a hitét, még úgy is, hogy az enyém megingott. Az újságáros a Szentháromságról elmélkedett, ügyet se vetett rám.

ÚJSÁGÁRUS *(fennhangon)* Isteni béke! Jézus él, és támogat titeket, felebarátaim! Ne adjátok fel a hitetek, és örökké a szívetekben él majd!

HÁZASPÁR *(egymásnak)* Hát nem édes? Jézus él! Meg kell zabálni! Isten szeret minket, és Noét is a szívéhez öleli! Áldás, békesség a világnak, áldás, békesség a felebarátainknak!

UTCASEPRŐ *(maga elé)* Jézus korbáccsal űzte ki a pénzváltókat a templomból, én pedig korbáccsal büntetném a szemetelőket! *(Irgalmas Franciska irányába, félhangosan)* Ó, bocsássék meg, nővérem!

Feltűnik Tamás, a vállán egy roppant nehéz utazótáskával, kissé imbolyog, nehezen szedi a levegőt. Elhajít egy műanyag kávéscsészét. Leül Franciska mellé.

TAMÁS *(nehezen vesz levegőt, visszafogottan köszön Franciskának)* Franciska, változott a terv, azonnal menned kell, ha még szeretnél.

IRGALMAS FRANCISKA *(örlődik)* Valóban ez volna a helyes döntés?

TAMÁS *(a lehetőségeihez és a kapkodó légzéséhez mérten gyorsan beszél)*

Figyelj rám! Ez most komoly, nem játék. Kedves volt tőled, hogy odaadtad magadat, és én viszonzom is a dolgot, de nincs időm prédikációkra!

IRGALMAS FRANCISKA Szóval helyesen döntöttem? *(Franciska megszorítja a kezében lévő rózsafüzért)* Tamás, mi van veled?

TAMÁS Nővérem, elnézést kérek, de dugd föl magadnak a rózsafü... Áááá, erre most nincs időnk, hagyd abba, és figyelj rám. *(Fájdalmi vannak, erősen nyomkodja a saját mellkasát, láthatóan légzési problémái vannak, a homlokát törölgeti)* Látod ezt a táskát? Annyit ér, hogy még a túlvilágon is boldogan megélsz belőle! *(Átnyújtja a táskát Franciskának, aki az ölébe veszi, de megroppan a súlya alatt)* Most rohannom kell *(megcsuklik a hangja)*, élet és halál kérdése, hogy senkinek se add át a táskát. Legyél este tízkor a vasútállomáson, addig vigyázz a cuccra, nálatok úgyse keresi majd senki.

IRGALMAS FRANCISKA Megbocsát-e a lelkemnek a Megváltó?

TAMÁS *(nagyon szenved, összpontosítania kell a szavaira)* Istenem, abba tudod hagyni pár percre? A Megváltó elment, most ideje saját magaddal törődni, és mondjuk az se volna utolsó, ha én is megmaradnék...

A színre lassan visszasétál Erna, Anikó és Péter, mindannyian már távolról Tamást és Franciskát figyelik.

IRGALMAS FRANCISKA Akkora a baj, mint amikor Isten angyalai elpusztították Szodomát és Gomorrát? Vagy mint a vízözön előtt? Mondjak el tíz Miatyánkot?

TAMÁS *(egy pillanatra majdnem elveszíti az eszméletét)* Azok semmik voltak ehhez képest...

IRGALMAS FRANCISKA *(aggódva)* Istenem, kérlek, tartsd meg a hitemet és vedd szárnyaid alá Tamás testvérünket, aki csak a legjobbat akarta neked és nekem is, áldassék a neve. Miatyánk, aki a...

TAMÁS *(utolsó erejéből Franciska szavába vág)* Csúnyán átverték, iszonyatosan csöbbe húztak. Sose szedtek még rá ennyire, és téged is elkaphatnak, szóval fejezd be a dumát, és takarodj be a zárdába. *(Franciska elszörnyed, rémülten a lassan közeledő Ernát, Anikót és Pétert figyeli. Tamás továbbra is hozzá beszél, de a hangja vészjósló)* Nincs időm a részletekre, rohanj, talán csak pár perced van, nem több. Este a vasútállomáson, ne késs, az utolsó vonaton rajta kell lennünk...

IRGALMAS FRANCISKA *(Tamáshoz beszél, mérges hangon, közben a közeledő embereket bámulja)* Tamás, hiszek neked. Utat mutattál, és ha Isten velünk, ki ellenünk? Elmékezzünk az Igére, merítsünk belőle erőt az új élet új lapjainak a megtöltéséhez, sose feledjük el, hogy a fejünk fölött Isten szeretete lebeg... *(Tamás elveszíti az eszméletét, legurul a padról, meghal. Franciska lassan Tamás ülőhelye felé fordítja a fejét. Meglátja Tamás testét a földön)* Tamás? Tamás! *(Sikít, Péter, Anikó és Erna is odaér, körbeveszik a földön fekvő testet, csatlakoznak hozzájuk a többiek is, rendőrért, mentőért kiabálnak. Egy maszkos idegen rohan be a színre, kiragadja Franciska kezéből a táskát és elmenekül)*

Vége a IV. közjátéknak, mindenki visszaül a helyére, a Doktor is visszasétál a színre.

IRGALMAS FRANCISKA *(a Doktorhoz)* Ennyi történt, csalódtam magamban, de Isten megbocsát, tudom.

DOKTOR Ugye, hogy így már könnyebb, Franciska? Remélem, hogy az isteni ítélőszéktől is megkönnyebbülve áll majd fel. *(Elgondolkodik, átlapozza a noteszét, megköszörüli a torkát, és belekezd)* Nos, akkor térjünk a lényegre. Mint ahogy azt talán sejtették, a rendőrség kérésére vannak itt. A zsaruk hozzám szoktak fordulni, amikor túlságosan kevés bizonyíték áll a rendelkezésükre egy-egy bűntény kapcsán. Nyugalom, nem ítélek, és nem is ezt várják tőlem. Csupán annyit kérnek, hogy hallgassam meg a gyanúsítottakat, és ha módomban áll, akkor zárjak ki közülük párat. Olyanokat, akik nem követhették el a bűntettet. Az itt fekvő Tamás nem volt jó ember, ezt most már önök is beláthatják. Több okból is meg lehetne vetni, kéjelgő, haszonleső, élvhajász, csalárd és ügyeskedő. Egy szerencsénk van: bárki is rabolta el bármelyikük öléből a palládiumot, volt annyira szerencsétlen, hogy a park szélén elejtse. Így legalább a költségvetésbe kerül, és a maguktól jobb polgárok közvetett hasznot húzhatnak belőle. *(Nagy levegőt vesz)* Maguk mind gyarlók, többszörösen sérült személyiségek. Ennyi az, amit biztos meg tudok állapítani. *(Shaw-hoz fordul)* Shaw, kedvesem, kérem, tudja, mi a dolga. *(Shaw bólint, kimegy a színről)* IRGALMAS FRANCISKA Miatyánk, aki a mennyekben vagy...

ERNA Kérem, nekem fontos találkozóm van, az üzlet nem várhat, mit esznek a gyerekeim, ha továbbra is itt rabolják az időmet...

PÉTER *(ismét bódultan)* Prof, mi a franc volt a kávéban?

ANIKÓ Sajnálom, de muszáj mennem, már elkezdődött az óráim, közeleg a bemutató...

DOKTOR *(ordít, határozott, mindenkiben megfagy a vér)* Leülni! Egytől egyig bűnösök, szégyellhetik magukat! A lábuk előtt fekszik egy szeretőtök, maguk meg azzal törődnek, hogy tovább hizlalják a bankszámlájukat, hogy formás maradjon a seggük, hogy elmeneküljenek saját maguk elől... És Péter, most mégis mi a szart akar a kávéval? Nagyon finom volt *(egy picit elfintorodik)*, én is ugyanazt ittam, ez volt ma a legfinomabb fekete. A mandulára emlékeztetett az íze, holnap is ilyen kérek. *(Kikiabál a színfalak mögé)* Shaw, hol késik? Felállítottam a jelentést, igyekezzen. Shaw belép, kötelek vannak a kezében, megáll a székek mögött.

DOKTOR *(Anikóhoz)* Anikó! Haszonleső, pénzéhes, rossz ember. Nem tudom kijelenteni, hogy igazat mondott, és azt sem állíthatom, hogy ártatlan Tamás halálában. Ha a rendőrség elengedi, keressen fel, talán megpróbálhatok valamit egyenesíteni a lelke gerincén. Shaw, tudod a dolgod. *(Shaw a székhez kötözi Anikót)*

PÉTER *(a Doktorhoz)* Prof, ismét mocorog a hasam, de most nem játszom, hanem komolyan. Valami nincs rendben...

DOKTOR *(egyetértően)* Elhiszem, az igazságot sosem érhetjük el, de ahogy közeledünk hozzá, egyre erősebben perzseli a bűnösök lelkét a lángja!

ERNA Én ártatlan vagyok, és követelem, hogy engedjen el! Fel fogom jelenten!

DOKTOR *(egy pillanatra megszedül, de visszatér a szerepébe, és határozottan próbál beszélni Ernához)* Maga nem fog feljelenteni senkit. Joga sincs ehhez annak, aki mindennél előbbre tartja a pénzt, és az ércek elvakítják, amikor inkább a szerettével kellene foglalkoznia. Erna, az üzlet deformálta a személyiségét, nem tudok magán segíteni...

PÉTER *(érzi a bajt)* Doki, kérem, itt valami gubanc van, piszok rosszul vagyok. Segítség, segítség, mentsetek meg!

DOKTOR *(Ernához, utána a többiekhez is)* Órákat kellene magával dolgoznom, és úgy se menthetném meg. Ahogy a többieket se. Shaw, kötzd a székhez az üzletasszonyt! *(Shaw a székhez kötözi)*

PÉTER Doktor, doktor... *(Elcsuklik a hangja, elájul)*

DOKTOR *(zavartan, már-már összevissza beszélve)* Sóóaaóó, Irgalmas Lzére is dobjon valamit, és hívja a mentőket, mi a fene van velem... *(Elgondolkodik)* Sóóaaeee, mi volt a kávéban?

Shaw nem válaszol, odakötözi Irgalmas Franciskát a székhez, aki szó nélkül tűri a dolgot, teljesen magába van szállva. Esetleg az Üdvözlégy, Máriát mormogja.

SHAW *(miután befejezi a kötözést és miután a Doktor összeesik a padlón)* Az van, hogy rohadtul elegendem lett magából és az ezekhez fogható szerencsétlenekből. Meg az is, hogy túsarkúban rohadt nehéz több kiló paládiummal futkározni...

Shaw ledobja magáról az egyenruháját, ami alatt egy divatos báli ruha van, vad és határozott személyiséget kölcsönöz neki. Anikótól elveszi a repülője-

gyet, ami az egyik zsebében volt eddig. Vagy valahol. Odamegy Franciskához, elveszi a rózsafüzérét, a saját nyakába akasztja. Péter sapkáját a saját fejére teszi, Erna táskáját pedig odaviszi Tamás sporttáskájához. Kinyitja Tamás táskáját, kivesz belőle egy tűsarkút, és Erna aktatáskájába teszi.

SHAW (visszafordul, mielőtt kilépne a színről) Jamaica? Róma? Manhattan? Meglátjuk, csak szendvics legyen.

A vállára veszi a sporttáskát, a másik kezében a tűsarkú fityeg. Megszólal a darab elején felcsendülő zeneszám, Shaw pedig lassan, de magabiztosan kivonul a színről.

Vége

DÉLIBÁB

